

1. Angst...

De discipelen zitten in angst, op die avond van de eerste Paasdag. Ze zitten achter gesloten deuren, schrijft Johannes. De Joden waar ze bang voor waren, dat waren de leiders van het volk, die Jezus gevangen hadden genomen en Hem samen met de Romeinen aan een kruis hadden gehangen. En nu, op deze avond, zijn de discipelen maar wát bang dat diezelfde Joden niet alleen Jezus wilden doden, maar ook hen, de leerlingen. Want zij hoorden toch bij Jezus? En zo zitten ze bij elkaar op zondagavond. Ze zijn bang, terwijl ze al wel weten dat Jezus is opgestaan en weer lééft! Maar de dreiging van de Joodse leiders is voor hun veel reëler dan de bescherming door de levende Heer. Angst. Angst kan je in z'n greep hebben. Bent u bang voor de toekomst? Hoe het moet met uw baan misschien, die op de tocht staat? Bent u bang voor uw huwelijk, dat stroef loopt? Bent u bang voor uw kinderen, die een weg gaan waar u niet blij mee bent? En jij als jongere, ben jij bang dat je je examen of toets niet haalt? Dat je niet tof gevonden wordt in de klas? Dat je er niet leuk genoeg uitziet?

2. Jezus, de Overwinnaar, doorbreekt de angst!

De discipelen zijn bang. En dan opeens: daar staat Jezus! Zijn stem klinkt vriendelijk en geruststellend: 'Vrede zij u!' Vanmorgen staat Jezus ons hier in de Ontmoetingskerk op te wachten, en thuis, als u meeluistert, zoekt Hij u op. Hij kijkt ons aan, een echte vriend, en Hij zegt tegen ons: 'Ik wens jullie vrede! Bang zijn, dat hoeft helemaal niet. Want Ik ben opgestaan! Ik heb de dood overwonnen!' Vorige week vierden we het Paasfeest. Jezus leeft! En als Hij de dood overwonnen heeft, dan is er niets meer om bang voor te zijn. Want de dood is toch het ergste wat ons kan overkomen, als mensen. 'Vrede zij u!' zegt Jezus. En wij mogen voor Hem neerknielen en ons leven aan Hem toewijden, ons onder Zijn bescherming stellen. U denkt misschien: dat klinkt wel heel mooi, en op zondag in de kerk, dan ervaar ik wel dat Jezus er echt is, dan heb ik wel even een vredig gevoel. Maar morgen moet ik weer naar mijn werk. En dinsdag moet ik naar de dokter voor de uitslag. En jij denkt misschien: deze week heb ik vakantie, maar volgende week kom ik toch weer terug in diezelfde klas, met diezelfde vervelende medescholieren. Wat helpt het mij om aan zijn voeten te knielen? Hoe weet ik zeker dat het niet alleen maar praatjes zijn? Mooie praatjes, dat zeker, maar niet meer dan praatjes?

Gemeente, er staat dat Jezus zegt: 'Vrede zij u', en vervolgens staat er: 'En na dit gezegd te hebben toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde.' Bij Jezus zijn het nooit zomaar een paar loze woorden! Jezus is geen praatjesmaker! Jezus heeft een daad gesteld! Hij heeft het recht en de volmacht om ons vrede te verkondigen, want Hij heeft die vrede gekocht met Zijn lichaam aan het kruis! Hij heeft ons vrijgekocht uit het rijk van de duisternis. Hij heeft de littekens in Zijn handen staan en in Zijn zijde. Die zijn het bewijs dat Hij de prijs heeft betaald, dat ieder die zich toevertrouwt aan Hem in veiligheid is, verlost uit de wurgklauwen van de satan, van de hel en van de dood. Jezus is overwinnaar, Hij leeft en regeert en onder zijn vleugels is elke angst ongegrond. Het is echt geen wonder

dat de discipelen blij zijn, leest u maar mee in vers 20: 'De discipelen dan waren verblijd, toen zij de Heer zagen.' Jezus geeft vrede, Hij komt met zijn rust in ons leven, Hij heeft ons vrijgemaakt en in de ruimte gesteld. Betekent dat dat je niet ziek kunt worden, niet ontslagen, dat alles op school beter zal gaan? Misschien wel, God is de almachtige, die grote dingen doet op het gebed. Het kan heel goed zijn dat je leven een keer neemt, als je het helemaal aan Jezus toewijdt, voor het eerst of opnieuw. 'O Here Jezus, neemt u het roer van mijn leven over, ik kan het niet zelf, ik ben zo bang en onrustig. Kom Here Jezus!' Ik ken zoveel mensen die opgebloeid zijn na zo'n gebed,

mensen die tot rust zijn gekomen, tot vernieuwing, tot blijdschap. En inderdaad: dan kunnen er grote wonderen gebeuren, het zou niet de eerste keer zijn. Maar zelfs al zou dat niet gebeuren, zelfs al zou alles misgaan, dan nog kan niets je deren, als Jezus Koning is in je leven. Hij heeft overwonnen, en al het kwaad neemt Hij in Zijn hand om er een zegen uit te persen. Paulus schrijft in Romeinen 8: 'Wij weten nu, dat God alle dingen doet meewerken ten goede voor

hen die Hem liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn.'

U bent geroepen, zondag in, zondag uit. God heeft u lief, denkt u maar aan uw doop, Hij heeft u bij uw naam geroepen. Of misschien bent u nog niet gedoopt. Dan nodigt Hij ook u daarvoor uit, om dat teken te ontvangen dat u bij Hem hoort. Vertrouw u toe aan Hem. Hij is te vertrouwen, helemaal. Leg uw zorgen in Zijn hand. Bij Hem zijn ze veilig. Hij is de Koning die alle macht heeft in hemel en op aarde. Hij geeft werkelijke VREDE!

3. Zoals de Vader Jezus zond, zend Hij ons. Hoe dan?

Nog een keer zegt Jezus: 'Vrede zij u!' en dan: 'Gelijk Mij de Vader gezonden heeft, zend Ik ook u!' Jezus heeft ons vrijgekocht, ons uit de duisternis in Zijn licht getrokken, en nu geeft Jezus ons als gemeente een opdracht. Hij heeft Zijn missie volbracht, Zijn vredesmissie. En nu is het aan ons om door te gaan, om te zorgen dat die vredesmissie van Jezus ten goede komt aan alle mensen. Dat is ónze vredesmissie. Wat Jezus gedaan heeft is uniek. Dat kunnen wij niet overdoen. Wij kunnen niet sterven voor de zonden van mensen. Maar het is ónze taak om die boodschap door te geven!

'Gelijk de Vader Mij heeft gezonden... zó zend Ik ook u uit!' Hoe heeft de Vader Jezus dan gezonden? Daar kun je heel veel over zeggen, maar ik noem drie dingen.

De Vader heeft Jezus uitgezonden (1) **in de wereld**. Altijd weer is voor ons de verleiding om ons geloof maar heel veilig voor onszelf te houden, lekker knus in ons eigen christelijke kringetje. Laat de wereld buiten maar zijn gang gaan. Iedereen moet het tenslotte zelf maar weten hoe hij leeft en wat hij gelooft. Dat is een verleidelijke manier van leven. Heel veilig. Maar Jezus zegt: 'Zoals de Vader Mij uitgezonden heeft, zo zend Ik ook jullie uit!' Voor wie kwam Jezus op aarde? Lukas 19:10: 'De Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden.' Jezus kwam niet op aarde om alleen maar fijn in de tempel

mee te zingen met de kinderen van God. Natuurlijk, dat deed Hij ook, maar Zijn taak lag ergens anders: bij de hoeren, bij de tollenaars, bij de oplichters, de overspeligen. Hij kwam om het verlorene te zoeken. Wat merkt onze omgeving van ons als christenen, van de kerk? Wat merkt Schollevaar van de Ontmoetingskerk? Dat is een belangrijke vraag! Wij proberen in de wijk Gods liefde te laten zien. Komt dat ook over?

'Zoals de Vader Mij uit gezonden heeft...' Jezus werd gezonden *in de wereld*.

William Booth, de oprichter van het Leger des Heils, liep op een mooie zondagmiddag eens met zijn zoon van 12 jaar door Londen. Opeens liep hij samen met zijn zoon een café in, echt een bruin café, met een zware bierwalm, en helemaal blauw van de rook. De mensen die er zaten zagen eruit als criminelen, sommigen waren stomdronken. William zei tegen zijn zoon Bramwell: 'Jongen, dit zijn onze mensen. Ik wil zo graag dat je leeft voor deze mensen en dat je hen bij Christus brengt.' Jaren later schreef Bramwell Booth: 'Dat moment ben ik nooit vergeten.'

Stelt u zich open voor de mensen om u heen? Uw burens, die soms zo lastig zijn? Uw collega, die zo stil is, de meesten vinden het niet zo leuk om in de pauze bij hem te gaan zitten. En u? Doet u dat wél? Er zijn zoveel mensen, waar je vaak maar met een boog omheen loopt. Jezus heeft ons uitgezonden in de wereld.

Vandaag zenden we Margo uit naar Afrika. En dat we dat mogen doen, is een voorrecht! Wat heerlijk als mensen die stap zetten: uit je eigen veilige wereldje, naar het buitenland, voor God! Uit je *comfort zone*, om te helpen het Evangelie te verspreiden.

Jouw uitzending is een spiegel voor ons. Wat doen wij, in onze omgeving?

Jezus is uitgezonden in de wereld, en Hij is uitgezonden (2) met een missie, namelijk **om te redden**. Hij biedt vergeving van zonden aan. Nieuw leven, een nieuwe lente, een nieuw geluid. Het oude is dan voorbij en alles wordt nieuw. Een streep onder je verleden, een schone lei. Als wij met die boodschap beschikbaar zijn voor de mensen om ons heen, dan mogen we in Jezus' naam ook vergeving verkondigen aan ieder die zijn zonden belijdt. Dat zegt Jezus hier: 'Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtgescholden; wie gij ze toerekent, die zijn ze toegerekend.'

Wie zich verzet en bewust Jezus' boodschap veracht en weggooit, die blijft in zijn schuld voor God staan. En die zal met die schuld God onder ogen moeten komen.

Laten we om Christus' wil niet passief aan de kant gaan staan en toekijken hoe mensen buiten Jezus om maar hun leven leven, en hoe allerlei situaties van schuld en onrecht blijven voortbestaan. Waar het om gaat, is dat we wijzen op die Bron van verzoening: Jezus zelf.

Vergeving is helend, genezend. Een predikant had een ernstige fout gemaakt in het pastoraat. Iets wat behoorde tot zijn ambtsgeheim had hij in de openbaarheid gebracht. Uiteindelijk kon de persoon om wie het ging hem wel vergeven, maar hij kon het zichzelf niet vergeven en ging er aan onderdoor. Half overspannen, in een diepe depressie kwam hij in een klooster terecht in België. Met één van de monniken daar besprak hij alles, en samen brachten ze alles in het gebed tot God. Toen zei de monnik: 'In de naam van Jezus Christus vergeef ik jou deze zonde en verbied je om je er nog langer schuldig om te voelen.' Dat was het beginpunt van de genezing van deze predikant.

Vergeving van zonde brengt redding. Daarvoor werd Jezus naar de aarde gezonden. Hij geeft eeuwig leven! Die

boodschap is zó goed, zó rijk, zó onvoorstelbaar mooi, 'daar doe je toch alles voor, om mensen daarmee bekend te maken?! Wij zijn mensen met een missie! Een vredesmissie! Een missie die voor Jezus belangrijk genoeg was om ervoor te sterven! Zouden wij er dan niet voor leven?! 'Gelijk Mij de Vader gezonden heeft, zend Ik ook u!'

Jezus werd uitgezonden in de wereld, om te redden, en Hij deed dat (3) **in Gods kracht**. Hij had macht over ziekten en demonen, Hij had het inzicht om precies te kunnen zeggen waar het scheef zat in iemands leven. In Gods kracht predikte Jezus het Evangelie. De Vader heeft Jezus met kracht in de wereld uitgezonden, en zó zendt Jezus ons de wereld in, met kracht! Niet voor niets staat er: 'Hij blies op hen, en zei: Ontvang de Heilige Geest.'

Jezus blies, weet u wat dat betekent? In Genesis 2 wordt verteld hoe God de mens schiep. En dan staat er in Genesis 2: 7: 'God vormde de mens van stof uit de aardbodem, en Hij blies de levensadem in zijn neus. Zo werd de mens tot een levend wezen.'

Misschien hebt u bij zo'n preek als deze wel het gevoel: 'Wat ontzettend hooggestemd allemaal, wij uitgezonden in deze wereld om te redden, dat staat mijlenver af van mijn belevingswereld. Ik geloof zélf, en dat vind ik bij tijd en wijlen al moeilijk genoeg. Maar wie ben ik om echt een gezondene van God te zijn. Ik voel me volstrekt niet in staat om daaraan te voldoen. Dat levert me alleen maar meer frustratie en schuldgevoel op.' En misschien vliegt het jou ook weleens aan, zomaar een moment, dat je denkt: 'Hoe moet het gaan, daar in Kameroen?!'

Ik denk dat het heel goed mogelijk is dat de discipelen zo'n zelfde gevoel gehad hebben. Maar dan blaast Jezus op hen. 'Ontvang de Heilige Geest.' Zowel in het Hebreeuws, de taal van het Oude Testament, als in het Grieks van het Nieuwe Testament is er één en hetzelfde woord voor 'geest' en 'adem': in het Hebreeuws 'ruach', in het Grieks 'pneuma'. God blaast, Jezus blaast, en wat gebeurt er dan?

Dan komt stof tot leven! Volstrekt onbegrijpelijk! Gewone, nietige en eenvoudige mensjes, worden vervuld met de Heilige Geest en dan gebeuren er regelrechte wonderen! Door gewone mensen heen doet God Zijn werk, op een wonderlijke manier! Gewone mensen, kwetsbare mensen. Ook een zendeling is een kwetsbaar mens, totaal geen supermens. Mensen vroegen een keer aan een zendeling, die op verlof was uit Afrika: 'Vind je het leuk werk?' Weet u wat hij zei? 'Leuk werk? Nee! Mijn vrouw en ik houden niet van viezigheid. We zijn allebei juist heel erg op hygiëne. We vinden het niks om een hut in te kruipen waar geitenpoep op de grond ligt. Maar worden wij geroepen om voor Christus alleen dingen te doen die wij leuk vinden? Leuk of niet leuk, dat doet er helemaal niet toe. Dara gaat het niet om in het Koninkrijk van God. Wij hebben een opdracht: "Ga heen! Trek erop uit!" En dus hebben we dat gedaan!'

Nu denk ik dat jouw omstandigheden wel wat beter zullen zijn. Maar in de kern draait het om hetzelfde, voor jou, en voor ons allemaal. De vraag is niet: 'Wat vinden wij leuk in ons leven?' De vraag is: 'Waar roept Jezus jou? Wat is de taak die Hij jou geeft?' Als je op weg gaat om die taak uit te voeren, dan mag je dat doen **in Gods kracht!** Dan blaast Jezus Zijn Heilige Geest over je heen! En dan... ja, dán verdwijnt de angst! En in plaats van angst komt er... vrede! Want wat er ook gebeurt, je bent op de juiste weg! En God Zelf is om je heen! Hij beschermt en leidt je, geeft je moed! 'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zó zend Ik ook jullie. Ga in vrede!' Amen.